No. 30. 1815

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 29 JULY.

De *Burgemeester* der Stad Breda, bij besluit van ZIJNE KONINKLIJKE MAJESTEIT de dato 26 maart 1815, geauthoriseerd zijnde tot het heffen van eenen omslag over het Lantaarn- en Brandspuit-geld, berekend tegen acht en een half perCt. van de huurwaarde der gebouwde eigendommen, over den dienst van 1814; brengt ter kennisse van de ingezetenen, dat de voorschreven omslag door hun uiterlijk voor den 15 augustus dezes jaars ten kantore van den Heer *Langlois*, Stedelijken Ontvanger dezer stad moet worden voldaan,

Breda den 26 julij 1815.

De Burgemeester voorn.

(get.) S. B. JANTZON VAN NIEUWLAND.

E N G E L A N D.

LONDEN den 25 Julij. De Admiraliteit heeft gisteren depêches ontvangen van Kaptein Maitland, commanderende de *Bellerophon*, en des avonds heeft de telegraphe de aankomst van dat Schip te Torbaij aangekondigd. — Terstond na de ontvangst der depêches is er een Kabinetsraad gehouden, maar de uitslag der raadplegingen is niet bekend geworden. — Het gerucht loopt dat Bonaparte niet in Engeland zal landen, maar terstond op eene van Zijner Majesteits Fregatten zal overgaan, die hem naar het Eiland St. Helena zal overbrengen.

Het was den 15 toen Kaptein Maitland hem aan boord kreeg, met omtrent veertig personen, onder welken zijn Bertrand, Savarij, Lallemand, Gorgau, en verscheidene Vrouwen. — Hij wilde, zegt men, eenige overeenkomst treffen omtrent de [illegible] bij [illegible] behandeld te worden, [illegible] Engelsche Officier hem altijd [illegible] de bekrachtiging van zijn Gouvernement, [illegible] eindelijk zonder beding over. Hij heeft vervolgens de onbeschaamdheid gehad een brief aan den Prins Regent te schrijven, waarin hij, zich vergelijkende met Themistocles, zich aan den magtigsten, maar ook edelmoedigsten zijner vijanden overgeeft.

Dezen morgen kwam de Vlag Luitenant van Sir H Hotham met depêches aan, inhoudende het berigt wegens de aankomst der *Bellerophon* te Torbaij. Het getal der Franschen aan boord is 45, en behalve de reeds genoemde, bevinden er zich bij Mevrouwen Bertrand en Montholon, [illegible] en Lascases.

Men wil dat de [illegible] heeft gekregen om naar Plijmouth te zeilen, met bevel [illegible] te gemeenschap met het land toe te laten, en om niemand van of aan boord te laten gaan of komen.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 24 Julij. De keizer van Rusland heeft eergisteren eene bijzondere conferentie van bijna een uur met den koning gehad.

Men verhaalt dat de voornaamste conditien van het tractaat, hetwelk eindelijk de rust van Europa verzekeren moet, reeds bepaald zijn: Het Fransch grondgebied zoude onschendbaar blijven, zoo als het door het tractaat van Parijs vastgesteld is: Frankrijk zoude voor oorlogskosten eene contibutie betalen in vier jaren, en de geallieerde troepen zouden den 25 Augustus het Fransch grondgebied beginnen te verlaten, behalve eenige corpsen, die zoo lang zouden vertoeven, als noodig geoordeeld mogt worden tot het vast herstel der algemeene rust.

Men verzekert dat de armée van de Loire die rivier te Cosne is overgetrokken, om zich naar Bourgogne te begeven, en dat zij door de Oostenrijkers aangevallen en teruggedreven is.

De Fransche troepen, [illegible] de Loire, hadden de brug van Orleans beginnen te ondermijnen, den 18 hebben zij de witte vlag aan [illegible] eind van de brug geplaatst en het werk aan de mijnen is terstond gestaakt.

Van Orleans meldt men, dat een gedeelte der Pruissische troepen, die naar die stad gemarcheerd waren, langs de Loire naar de kanten van Tours en Nantes op marsch gegaan. Men weet niet of deze beweging veroorzaakt is door die, welke de Fransche armée aan de andere zijde der rivier zoude kunnen doen, of dat de rede daarvan is, om de legercorpsen te gemakkelijker van onderhoud te voorzien, door hare kwartieren uit te breiden.

— De heer de Lavalette, voorheen directeur-generaal der Posterijen, is eergisteren in hechtenis genomen en naar de prefecture van policie gebragt. Men heeft een aantal agenten, couriers en facteurs van de administratie der Posterijen afgezet.

Eergisteren zijn er twee menschen gearresteerd, die als gardes-du-corps gekleed waren, ook heeft men verscheidene lieden, die roode anjers droegen, in hechtenis genomen, zijnde het gebleken, dat zij bekende gaauwdieven waren.

De onlusten, waarvan men zoo veel gesproken heeft, de geschillen tusschen de gardes-du corps, en de hereenigings leuze, zijn geheel bedaard. Men verzekert dat onder de daarbij beledigde gardes-du-corps, verscheide gaauwdieven en intriganten waren, welke zich met dit zoo dubbel vereerend uniform vermomd hadden, en het alleen streken waren van eenige kwaadwilligen, die bij alle onlusten en oproeren zoo veel belang hebben.

Met genoegen merkt men op, dat de meeste invalides, reeds drie dagen na de aankomst van den koning, hunne knoopen met lelietjes hernomen hadden; en zij allen een wit lint door hunne knoopsgaten droegen. Mogt het voorbeeld van onze oude krijgslieden weldra door alle onze jonge militairen gevolgd worden; mogten zij zich welhaast, voor de rust en het geluk van Frankrijk en Europa, allen onder den koninklijken standaard vereenigen, en slechts één huisgezin uitmaken.

— Een particuliere brief van Bergen in Henegouwen, in dato den 14, bevat de volgende bijzonderheden:

„ Het is pas sedert vier dagen, dat men het begraven der lijken, waarmede het slagveld van Waterloo bedekt was, ten einde gebragt heeft. Verscheidene duizende wagens waren hiertoe in het departement van Jemappe in requisitie gesteld. Na verscheiden dagen, heeft men tusschen de dooden eene groote meenigte gekwetsten gevonden, die, uit honger of woede, in lijken van menschen en paarden gebeten hadden. Uit woede, zeg ik, om dat er inderdaad stervende gekwetsten geweest zijn, die nog *leve de keizer* riepen, toen men hen wegvoerde, als of zij wilden zeggen: „ Leve de mensch, [illegible] deze „ slachtbank gevoerd heeft, die ons in zijne vlugt heeft „ laten liggen, zonder zich te bekommeren of wij dood „ of zieltogende waren! leve de onmedoogende! die ons „ langzaam op het slagveld heeft doen sterven."

„ Landrecies, Valancijnes en Condé houden het nog vol. In deze laatste stad is men getuige geweest van eene verschrikkelijke daad: De heer Lauriston vertoont zich als parlementair om de plaats op te eischen; men laat hem naderen, en toen hij niet meer dan op een geweerschot verwijderd was, brandt men op hem los; vervolgens maakt men zich meester van zijn lijk, en [illegible] het in duizend stukken."

„ [illegible] kruidmagazijn [illegible] geweest, dat er geen huis in die stad onbeschadigd is gebleven."

LAON, den 18 Julij. Den 16 is de witte vlag, onder het gelui der klokken en ten genoegen van alle goede inwoners, op alle openbare gebouwen uitgestoken, welke ter executie der bevelen van Z. Exc. den minister van oorlog, onder dagteekening van den 12, heden, op alle gebouwen dezer stad moet worden gestoken.

De marechal-de-camp opperkommandant, brengt de volgende zinsnede ter kennis, zijnde de eigene uitdrukking van Z. E. den minister secretaris van staat [illegible] voor den Koning bewaard blijven, de geallieerden moeten niet binnen die stad komen.

De titel van burger van Laon, welken ik, dezen ochtend, bij eene formele akte aangenomen heb, is een bewijs, dat ik alle mogelijke middelen zal aanwenden, dat de stad nooit door vreemde troepen bezet worde.

De generaal beveelt den burgers en militairen aan, om de rust en de volkomene eensgezindheid, welke geen enkel oogenblik zijn gestoord geworden, te handhaven. — Laat ons voor devies en vereenigingsleus hebben: *Het Vaderland en den Koning!*

De tegenwoordige order zal gepubliceerd, gedrukt, aangeplakt en tot dag-order voor de verschillende korpsen dienen.

De marechal-de-camp, opper kommandant der stad Laon, in staat van beleg, en van het departement van de Aisne,

De Ridder LANGERON.

(Journal des Débats.)

Extract uit de officiele briefwisseling van den Zee-Prefect van Rochefort, aan Z. E. den Minister Secretaris van Staat van het departement van Marine en Colonien.

Rochefort den 17 Julij 1815.

Hoog Edel Gestrenge Heer! ik heb de eer Uwe Exc. te berigten, dat het schip van Zijne Britsche Majesteit de

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 27 Julij.

Int. pCt.	VEREENIGDE NEDERLANDEN.	Pr.
$2\frac{1}{2}$	Werkelijke Schuld	$41\frac{1}{2}$ à 42
—	Uitgestelde Schuld	$4\frac{3}{8}$ à $4\frac{3}{8}$
4	Domeinbons	— à —
5	Sijndicaatbons 5e Serie.	— à —
—	——— 6e Serie.	$98\frac{1}{4}$ à $98\frac{3}{4}$
—	——— 7e Serie.	96 à $96\frac{1}{2}$
—	——— 8e Serie.	94 à $94\frac{1}{2}$
	A M E R I K A.	
6	Bij Croese en Comp. Obl. liquidated debts.	63 à 64
[illegible]	Oblig. dito bij dito	56 à 57
$4\frac{1}{2}$	Oblig. dito bij dito	46 à 48
[illegible]	Aand., deelgeving in een gemeenschappelijk bezit van origineele fondsen, louiziana-schuld, bij Hope & Comp.	$95\frac{1}{2}$ à $96\frac{1}{2}$
6	Obl. liquidated debts bij D. Crommelin & Z.	86 à 87
	R U S L A N D.	
5	Obligatien bij *Hope en Comp.*	$68\frac{1}{4}$ à $68\frac{3}{4}$
—	Certificat. en Bankschulden bij *Croese en C°.*	38 à 39
	Actien van 6 pCt. beleening bij denzelven.	f 610 à 615
	Coupons	65 à $65\frac{1}{2}$
	Z W E E D E N.	
5	Obligatien	21 à 24
	Coupons	10 à 11
	D E N E M A R K E N.	
4	Obligatien op Deensche Tollen.	42 à 43
—	——— op de Kroon.	42 à 43
—	——— Leen- en Wisselbank.	42 à 43
5	——— Asiatische Comp. bij *Dull* en *Zoonen*.	45 à 47
	P R U I S S E N.	
5	Oblig. thans bij *van Beek* en *Vollenhoven*	— à —
5	Obligatien op Silesien.	10 à 11

Bellerophon, aan welks boord Napoleon Buonaparte den 15 dezer maand zich heeft ingescheept, gisteren den 16, ten één uur na den middag naar Engeland is gezeild.

Dit schip voert behalve dezen man, alle personen mede, welke zich aan zijn lot verbonden hebben; ziet hiernevens de lijst van dezelven. Zij waren eerst op de Fregatten *de Saale* en *de Medusa* verdeeld: vervolgens den 14 des avonds, op de Brik *l'Epervier* en de Goelet *de Sophia* overgegaan zijnde, zijn zij met de Engelsche divisie onder het bevel van Sir Henrij Hotham, vertrokken.

Lijst der voornaamste personen op den *Bellerophon* met Napoleon Buonaparte ingescheept:

De Lieut-Generaal Graaf Bertrand, Groot-maarschalk van het paleis.
De Gravin Bertrand met hare drie kinderen.
De Luit-Generaal Hertog van Rovigo.
De Luit-Generaal l'Allemand.
De Marechal de Camp, Baron Gourgaud, Aide de Camp van Napoleon.
De Marechal de Camp, Montholon de Semonville, idem.
De Gravin Montholon de Semonville en een kind.
De Graaf de Las-Cases, Staatsraad met zijn' zoon.
De Heer Resignij, Chef d'Escadron, Ordonnance Officier.
De Heer Planat, idem. idem.
De Heer Autric, Luitenant, idem.
De Heer Schultz, Chef d'Escadron.
De Heer Poinkorski, Kapitein.
De Heer Merchier, Kapitein.
De Heer Maingault, Heelmeester van Napoleon.

(Hier volgen de namen van veertig personen, uitmakende het gevolg van Napoleon, en andere passagiers, met hem ingescheept.)

De Baron BONNEFOUX.

Een rapport van den minister van Marine door den met eene zending naar Rochefort belasten Fregatskapitein de Rignij, gedaan, is van den navolgenden zakelijken inhoud

Deze officier, op den 18 ter plaatse zijner bestemming aangekomen zijnde, vernam, dat het vertrek van Buonaparte op den *Bellerophon*, kapitein Maitland, den 16 ten half twee uren des namiddags had plaats gehad. Uit de ingewonnen officiële berigten, blijkt, dat Napoleon den 5 Julij, te Rochefort aangekomen zijnde, tot op den 8 het hotel der zee-prefectuur betrokken heeft, en dat hij zich eindelijk ten tien uren des avonds aan boord van *de Saale* heeft begeven. Den volgenden morgen ontscheepte hij op het eiland Aix, en bezigtigde aldaar de vestingwerken.

— Van den 10 tot den 12 ingesloten, scheen hij twijfelachtig nopens de partij, welke hem te kiezen stond; doch de Engelsche kruisers en het maanlicht lieten aan de fregatten slechts weinig hoop op ontkoming over. Napoleon had de heeren *Lacasa* en *Savary*, als parlementairen, aan boord van den *Bellerophon* gezonden, van waar zij den 11 waren teruggekomen. Eindelijk vernam hij op den 12 de ontbinding der beide kamers, en de intrede des konings te Parijs. Tot op dit oogenblik had hij nog steeds de hoop te kennen gegeven van door de kamers te zullen worden teruggeroepen, het zij hij zulks werkelijk geloofde, het zij hij zulks wilde doen gelooven aan de personen die hem omringden.

Hij besloot dus om den 12*den* op het Eiland Aix, met zijn gevolg en zijne goederen, aan land te gaan. In den nacht van den 12*den* op den 13*den*, kwamen aldaar van la Rochelle, twee overdekte vaartuigen aan. Het schijnt dat hij dezelve had doen koopen, met oogmerk om zich daarop in te schepen, en onder begunstiging van den nacht, te beproeven, om een Deensch Smakschip te bereiken, waarmede men veronderstelt, dat hij akkoord gesloten had, en dat hem op 30 of 40 mijlen afstands van de kust moest wachten. Echter vermoedt men dat deze schikkingen hem een weinig gewaagd zijn voorgekomen, alzoo hij in den nacht tusschen den 13*de* en 14*de* zich aan boord van den Franschen Brik *l'Epervier* begaf, op welken hij, in den avond van den 14*den*, zijn gevolg en zijne goederen deed inschepen, nadat de generaal Becker, welke als parlementair naar de Engelsche Kruisvloot gezonden was, van daar was terug gekomen.

Den 15*den* zag men dit schip als parlementaire naar het Admiraals-schip voortstevenen; de wind niet gunstig zijnde om hetzelve spoedig te naderen, kwamen de Engelsche sloepen hetzelve te gemoet, en bragten de passagiers aan boord van den *Bellerophon* over.

Den 16*den* ging het voornoemde schip onder zeil, des namiddags ten half een uur. De weinige wind, welke daarenboven niet gunstig was, laat niet toe te vermoeden, dat hetzelve voor den 20*sten* de kusten van Engeland zal bereikt hebben.

Den 17, vaardigde de Zee Prefect van Rochefort aan de troepen en mariniers onder zijne bevelen, eene proclamatie uit, welke, bij de aankondiging van de terugkomst van Z: M: te Parijs, onder het vreugde-gejuich der inwoonders, ten gelijken tijd, voorschreef om de witte kokarde op te zetten. De witte vlag werd op de forten en de schepen op de reede des middags van den 17*den* opgeheschen en door het geschut begroet.

Zie hier den brief van Buonaparte aan Z. K. H. den Prins Regent van Engeland.

Koninklijke Hoogheid!

Ten prooi aan de partijschappen welke mijn land verdeelen, en aan de vijandschap van de grootste mogendheden van Europa; heb ik mijnen staatkundigen loopbaan geëindigd, en koom ik mij, als Themistocles, bij de haardstede van het Britsche volk ter nederzetten. Ik stel mij onder de bescherming zijner wetten, welke ik van uwe Koninklijke Hoogheid inroepe, als van den magtigsten, standvastigsten en edelmoedigsten mijner vijanden.

(Geteekend) NAPOLEON.

— De generaal Becker, die Buonaparte naar Rochefort vergezeld had, is te Parijs terug.

— De portefeuille bij Buonaparte gevonden op het oogenblik van zijnen overgang aan boord van den *Bellerophon*, is naar Parijs aan de verbondene Souvereinen opgezonden.

— Eene ordonnantie des konings de dato den 22 dezer, bevat eene goedkeuring van het besluit van den municipalen raad der stad Parijs, waarbij de somme van negen millioenen, zes honderd negentien duizend franken, word bepaald om te strekken tot onderhoud van de geallieerde troepen. Deze somma zal over Parijs geheven worden.

Men designeert tot minister van het huis des konings, den maarschalk Macdonald. De luitenant-generaal Thevenet, die een armée-corps te Blois commandeert, heeft den 18 een adres van geheele en eenvoudige onderwerping van de troepen onder zijne bevelen aan den koning ingezonden.

Dagelijks worden er revuen gehouden over de onderscheidene armée-corpsen, welke vele nieuwsgierigen uitlokken, en door de schoonheid der troepen de algemeene bewondering gaande maken.

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

BRUSSEL den 25 Julij. Zijne Majesteit de Koning is in goeden welstand op het Paleis van Laeken aangekomen. Het luiden der klokken heeft deze heuchlijke tijding aan de inwoners van Brussel bekend gemaakt.

Er moet eene reserve armee van Nationale troepen, bestaande uit 20 battaillons infanterie, 20 esquadrons kavallerie en 10 batterijen artillerie op de Schelde vereenigd worden, onder bevel van den Luitenant-generaal Baron van Tindal. De Luitenant-Generaal Evers zal in deze armee geplaatst worden.

BRUSSEL den 26 Julij. Voor de regering van Lodewijk den XIV, bezat Frankrijk geene havens aan de Noord zee. Deszelfs havens strekten zich van de frontieren van Spanje tot de engte van Calais uit; in het zuiden had Frankrijk aan de Middelandsche zee alleenlijk de kusten van Provence, dewijl ook Roussillon destijds nog aan Spanje behoorde.

Eene der vurigste verlangens van Lodewijk den XIV was, om eene haven aan de Noordzee te bemagtigen, en Duinkerken zag zich weldra bij de Fransche Monarchie vereenigd, ondanks alle de pogingen van Engeland, om zich daartegen te verzetten. Men weet, welk nadeel Frankrijk aan den koophandel toebragt op de Noord-zee, door hunne kleine esquaders, te Duinkerke uitgerust en door Jan Bart en andere beroemde zeemannen gecommandeerd. Men vraagt zich thans onderling of Frankrijk herwelk zulke schoone kusten aan den Oceaan, en Middelandsche zee heeft, nog eene haven aan de Noordzee moet behouden? Deze vraag is in den mond van allen die genen, die omtrent den invloed van deze mogendheid in de laatste tijden hebben nagedacht. Het schijnt waarlijk natuurlijk toe, dat die mogendheden, welker staten alléén door de Noordzee bespoeld worden, ook alléén dáár havens bezitten.

(l'Oracle.)

BREDA, den 28 Julij. De compagnie Friesche Vrijwillige jagers, is heden hier binnengetrokken, om alhier rustdag te houden en vervolgens naar Mons op te marcheren, ten einde zich bij het 16 Bataillon Nederlandsche jagers te voegen. Uitmuntend schoon is de houding dezer edele Vaderlanders.

('t *vervolg op de kant van deze bladz.*)

Te BREDA bij W. VAN BERGEN en COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.